

[Gottschalek-Hansen.]

spørgsmålet og anmode om, at der må blive taget kraftigt fat på disse voldmænd, om fornødent ved en skærkelse af den gældende straffelov.

Gustav Pedersen: Der er af flere af ordførerne gjort bemærkninger angående det spørgsmål, som forhandles i udvalget vedrørende tillægsbevillingsforslaget og finansudvalgets arbejdsform. Jeg ønsker derfor at gøre et par korte bemærkninger om dette udvalgs arbejde.

Udvalget blev, som måske en del af tingets ærede medlemmer husker, nedsat i forbindelse med spørgsmålet om gennemførelse af den nye forretningsorden. Der var ikke helt enighed om, hvorvidt finansudvalgets møder skulle være åbne møder, hvilket på en vis måde kunne være ønskeligt under hensyn til, at en stor del af de bevillingsforhold, der forelægges folketinget, faktisk finder deres praktiske afgørelse i finansudvalget. Da der til gengæld ville knytte sig en række tekniske vanskeligheder til åbne møder i finansudvalget, tog man sig for at undersøge, om der var mulighed for at forbedre hele arbejdsformen på den måde, at faktisk alle bevillinger under en eller anden form finder deres egentlige afgørelse her i salen.

Der har under det arbejde, som er udført i dette udvalg, hvor jeg har lov til at sige at der er arbejdet med både interesse for og forståelse af problemet, rejst sig en række tekniske spørgsmål, som nødvendigvis må løses, inden hele denne sag kan klares, og disse tekniske spørgsmål rækker videre, end man fra begyndelsen af havde regnet med. Der er for så vidt ikke noget underligt ved dette, for når man tager i betragtning, at vi har haft to verdenskrige og en række kriser, hvorunder priser og værdier har været stærkt flydende, kan man ikke være forbavset over, at man i disse mange år har måttet lægge budgetter på meget dårlige vilkår og med meget få muligheder for at budgettere sikkert og nøjagtigt.

Det har selvsagt skabt visse traditioner og en vis forretningsgang, der i nogen grad må lægges om, hvis vi skal opnå de helt ideelle forhold med hensyn til gennemførelse af bevillinger og med hensyn til at få finansloven gjort til det, den bør være: den lov, der samler alle de bevillinger, som kan forudses, så der senere kun bevilges beløb til absolut uforudselige udgifter eller gennem særlige love. Jeg understreger altså, at dette arbejde er fortløbende, og der arbejdes meget indgående både i den del af administrationen, der er stillet til rådighed for arbejdet, og i udvalget for at komme til et resultat.

Jeg ønsker gerne at afslutte disse bemærkninger med at understrege, at der i hvert fald er een ting, som alle er enige om i udvalget, og som jeg anmoder den højtærede finansminister om at lade gå videre til de forskellige administrationsgrene. Det er, at uanset vi forstår, at ikke mindst de senere åringers ustabile prisforhold har gjort det vanskeligt at lægge budgetter, må vi tilstræbe i den kommende tid, hvor vi håber på mere stabile priser, at bevillinger, der skal gives på tillægsbevillingsloven, opfylder to forudsætninger. Den første er, at man ikke har kunnet forudse udgiften så tidligt, at den kunne nå at komme på finansloven, og den anden, at bevillingen ikke kan vente til den kommende finanslov.

Jeg tror, man fra alle sider er enig om, at det i virkeligheden er dette, der er en forudsætning for at komme ind i den arbejdsform, der tilstræbes, og som man ønsker gennemført gennem udvalgets arbejde; men der er altså et stykke vej igen, inden vi finder den mest hensigtsmæssige form, hvorunder man kan opbygge den nye tingenes tilstand på det bevillingsmæssige område.

Jeg vil dernæst gerne have lov til at rejse en sag, som måske anses for at være en lille lokal sag, men som i virkeligheden rækker videre end til at være et begrænset lokalt, økonomisk spørgsmål.